

[Glønborg]

Her i Danmark ville vi naturligvis ikke drive det så vidt. Vi ville ikke gøre den slags fæle ting, men vi har også enklere måder at gøre det på. Vi undersøger nemlig gensammensætningen, inden folk bliver født. Man er jo i fuldt sving med at undersøge gensammensætningen af mennesker i fostertilstanden, og hvis ikke den er tilfredsstillende, mindes jeg egentlig temmelig mange, som har gjort sig til talsmand for, at så må man da hellere tage livet af dem, inden de bliver født.

Skulle vi ikke lige have det punkt med blandt de helt vigtige forbud imod at anvende gentestning, når vi taler om retten til at få livet?

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak for den overordentlig positive modtagelse, tror jeg godt man kan sige, næsten hele vejen rundt, af vores forslag.

Forslaget er en opfølgning af den konference, som Teknologinævnet og Folketingets Udvalg for Videnskabelig Forskning sammen lavede her i begyndelsen af november måned, hvor man forsøgte at pejle sig ind på nogle af de grundproblemer som det, at vi nu ved ganske meget om DNA-strukturer, og det, at man faktisk er i stand til praktisk at anvende DNA som identifikationsmiddel, og på det forhold, at man i USA og i Vesttyskland faktisk stiller krav til arbejdstagere i forbindelse med ansøgninger om, at de indleverer DNA-profiler m.v.

Det er helt oplagt, at den situation naturligvis må medføre, at også Folketinget må interessere sig for dette spørgsmål. Jeg er glad for, at så mange positivt har udtrykt ønske om nøje at følge denne udvikling.

Men når det er sagt, skal det også siges, som justitsministeren sagde det, at det kunne jo være rart, tror jeg, justitsministeren sagde, at være forud for udviklingen. Det er lige præcis det, vi ønsker med dette beslutningsforslag på tre områder eller på to områder. Sådan kan man også sige det, som justitsministeren gør det, nemlig i forbindelse med ansættelser og forsikrings spørgsmål og endelig i forbindelse med brugen som identifikationsmiddel.

Når vi har valgt de tre områder, skyldes det, at det for så vidt angår ansættelserne og forsikrings spørgsmålene faktisk er noget, man arbejder på. Det blev oplyst under den konsensuskonference, der ligger til grund for beslutnings-

forslaget, at man faktisk i et EF-projekt arbejder med disse ting. For os at se betyder det, at hvis det bliver almindeligt – og vi har ikke nogen adkomst i dag til at forbyde, at man forlanger den slags ting – forskyder vi en meget, meget stor del af hele arbejdsmiljøproblematikken, eksempelvis hele spørgsmålet om sygdom og sundhed, til en diskussion om arv og miljø.

For den sags skyld kunne man såmænd også forestille sig, at man genoptog den gode gamle kriminologiske diskussion om, hvorvidt kriminalitet er noget arveligt. I de gode gamle dage havde man det på den måde, at man tegnede forskellige mennesker, som så mere eller mindre skumle ud, og så kaldte man dem typiske forbrydertyper. Det var en italiener, der hed Lambroso, der var mester for det engang for mange år siden. Det er man dog heldigvis holdt op med, men diskussionen om anvendeligheden af DNA-profilerne kan meget let føre til, at denne diskussion tages op igen. Beklageligvis fik den tids opfattelse af kriminologien og af, hvem der blev kriminelle, desværre en overordentlig solid folkelig forankring, således at det i dag er en, synes jeg, undertiden uudryddelig forestilling, at folk, der begår lovovertrædelser, ser ud på bestemte måder og har bestemte arvelige egenskaber.

Denne forskydning hen imod at se på det arvelige frem for at se på, hvad det er for nogle omgivelser, mennesket skal fungere i, forekommer os ganske betænkelige. Når vi så støder på situationer, hvor der konkret er tale om, som jeg nævnte det, i USA og Vesttyskland, at man faktisk stiller krav om anvendelse af DNA-profiler, kan vi såmænd lige så godt i Danmark sige, at det vil vi ikke have. Det kan vi lige så godt lovgive om med det samme. Vi kan eller skal være på forkant med udviklingen, som justitsministeren sagde det.

Jeg vil gerne sige til hr. Glønborg og til hr. Torben Lund, at beslutningsforslaget er sådan set ikke udtømmende. Det er blot, kunne man sige, de to mest påtrængende områder, vi ville have med. Vi har intet imod at diskutere problemerne vedrørende fosterdiagnostik under udvalgsarbejdet. Det er et væsentligt spørgsmål at få med, hvor meget man skal oplyse i forbindelse med screening af fostre. Hvad kan disse oplysninger bruges som begrundelse til i forbindelse med indgreb over for fostret osv.? Vi har intet imod, at vi inddrager disse problemer.